

Список використаних джерел

1. Мельников О. С. Становлення та розвиток системи державних закупівель в Україні / О.С. Мельников // Держава та регіони. - 2011. - № 2. - С. 40-41.
2. Харченко Г. А. Шляхи вдосконалення управління державними закупівлями в Україні / Г.А. Харченко // Держава та регіони. - 2012. - №2. - С. 136-139.
3. Жукевич С.М. Аналіз закупівель товарів, робіт і послуг за державні кошти // Облік, оподаткування і контроль: теорія та методологія: матеріали II міжнародної науково-практичної інтернет-конференції (м. Тернопіль, 27 листопада 2017 р.) Електронний ресурс: Режим доступу: <http://dspace.tneu.edu.ua/>

Іонін Є.Є.

доктор економічних наук, професор
Донецький національний університет імені Василя Стуса
м. Вінниця, Україна

АНАЛІТИЧНІ ІНДИКАТОРИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РЕАЛІЗАЦІЇ КОНЦЕПЦІЇ БЕЗПЕРЕРВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

До числа базових концептуальних основ бухгалтерського обліку з позицій управління майном підприємства, належить концепція діючого підприємства або безперервності діяльності (going concern). Дана концепція враховує майнову відокремленість суб'єкта господарювання від майна і зобов'язань її власників. Майно відображається в активі балансу, включає в себе необоротні та оборотні активи, які контролюються і втілюють майбутню економічну вигоду.

Для досягнення цілей підприємства здійснюється використання всіх його ресурсів, що забезпечує виробництво і реалізацію продукцію, що знаходить своє вираження в обсягах продажів і веде до отримання доходів. Процес безперервної діяльності вимагає, щоб підприємство отримувало прибуток. Її капіталізація є необхідною умовою тривалості функціонування підприємства, його стабільності в ринковому середовищі. Це в свою чергу забезпечує реалізацію концепції збереження капіталу: фізичного та фінансового.

Безперервність діяльності суб'єкта господарювання передбачає адекватне виконання ним певних зобов'язань. Це вказує на залежність функціонування підприємства від його платоспроможності, тобто своєчасного і повного погашення своїх зобов'язань: суб'єкти господарювання найчастіше припиняють свою діяльність через брак грошових коштів, тобто при недостатньому рівні платоспроможності, ніж при недостатній рентабельності [1, с. 192].

Таким чином, можна зробити висновок про те, що можливість реалізації безперервної діяльності знаходиться у прямій залежності від власного капіталу і зворотної залежності від зобов'язань. Це в свою чергу обумовлює необхідність дослідження вагоміших аналітичних індикаторів що забезпечують стабільність роботи підприємства у тривалій перспективі з урахуванням конкурентної боротьби.

Представлені 5 основних індикаторів та узагальнюючих аналітичних показників системно обумовлюють безперервність діяльності суб'єкта господарювання і дають можливість побудови системи деталізованих абсолютних і відносних показників.

Збільшення валюти балансу найчастіше у діючих методиках фінансового аналізу, затверджених органами виконавчої влади, оцінюється позитивно з наступною інтерпретацією про збільшення обсягів діяльності, масштабів підприємства. Проте необхідно враховувати, що цей результат може бути досягнуто за рахунок дооцінки основних засобів та інших активів, що впливає на збільшення майна та власного капіталу.

Таблиця 1

Система найважливіших індикаторів забезпечення реалізації концепції безперервної діяльності

№ з/п	індикатори	аналітичні показники	інтерпретація
1	Валюта балансу	$\frac{TA1}{TA0} \times 100\%$	Збільшення валюти балансу в цілому позитивно оцінюється.
2	Оборотні активи та поточні зобов'язання	$CA > CL$	Оборотні активи повинні перевищувати поточні зобов'язання.
3	Власний капітал та необоротні активи	$E > FA$	Власний капітал (при відсутності довгострокових зобов'язань) повинен бути більше необоротних активів.
4	Власний капітал та валюта балансу	$\frac{E}{TA} \geq 0,5$	50% і більше % активів повинно бути покрито за рахунок власного капіталу.
5	Структура власного капіталу	$\frac{RC+RE}{E} \times 100\%$	Накопичений капітал є гарантом стійкого економічного росту.

де, $TA1, TA0$ – валюта балансу відповідно на звітну та попередню дати;

CA – оборотні активи;

CL – короткострокові зобов'язання;

E – власний капітал;

FA – необоротні активи;

RC – резервний капітал;

RE – нерозподілений прибуток.

Перевищення оборотних активів над поточними зобов'язаннями обумовлено потенційною платоспроможністю, в основі якою лежать потенційне надходження та вибуття грошових потоків протягом одного року. Ця ідея реалізується у розрахунку показника робочий капітал і цілої низки фінансових коефіцієнтів ліквідності та платоспроможності.

Перевищення власного капіталу над необоротними активами (при відсутності довгострокових кредитів) обумовлено необхідністю покриття частини оборотних активів за рахунок власного капіталу. Мінімальний розмір такого покриття складає більше 10%. Ця ідея знайшла відображення при розрахунку показника наявності власних оборотних коштів, позитивне значення якого саме свідчить про розмір власного капіталу у мобільній формі, який фінансує оборотні активи [2, с.28].

Частка власного капіталу у валюті балансу в діючих методиках фінансового аналізу вказана $\geq 0,5$, тобто зобов'язання повинні бути $\leq 0,5$. У цьому випадку ризик кредиторів зменшується. На нашу думку необґрунтованим є висновок про добрий фінансовий стан в офіційних методиках, коли значення коефіцієнту автономії $\geq 0,5$. Важливу роль для цього висновку має структура власного капіталу. Саме це вимагає необхідність горизонтального та вертикального аналізу власного капіталу. Збільшення за рахунок накопиченого капіталу (джерелом якого є чистий прибуток) свідчить про ефективність діяльності та його розподілу.

Список використаних джерел

1. Бухгалтерський аналіз: (Рекомендовано Інститутом банківського дела) / Пер. с англ. С.М. Тимачева; под ред. М.А. Гольцберга, Л.М. Хасан-Бек. – К. : Торгово-издательское бюро ВНУ, 1993. – 427 с.
2. Іонін Є.Є. Обліково-аналітичні засади стратегічного фінансового планування //Фінанси, облік, банки. Науковий журнал. Вип. 1(22)- 2017. С. 23-33

Коротаев С.Л.

доктор экономических наук, профессор
Белорусский государственный экономический университет
г. Минск, Беларусь

НОВАЯ КОНЦЕПЦИЯ УПРАВЛЕНИЯ АУДИТОРСКОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТЬЮ В БЕЛАРУСИ

С 1 января 2020 года в Беларуси будет действовать новая редакция Закона «Об аудиторской деятельности».

Обусловленная введением Закона схема управления аудиторской деятельностью представлена на рис. 1.

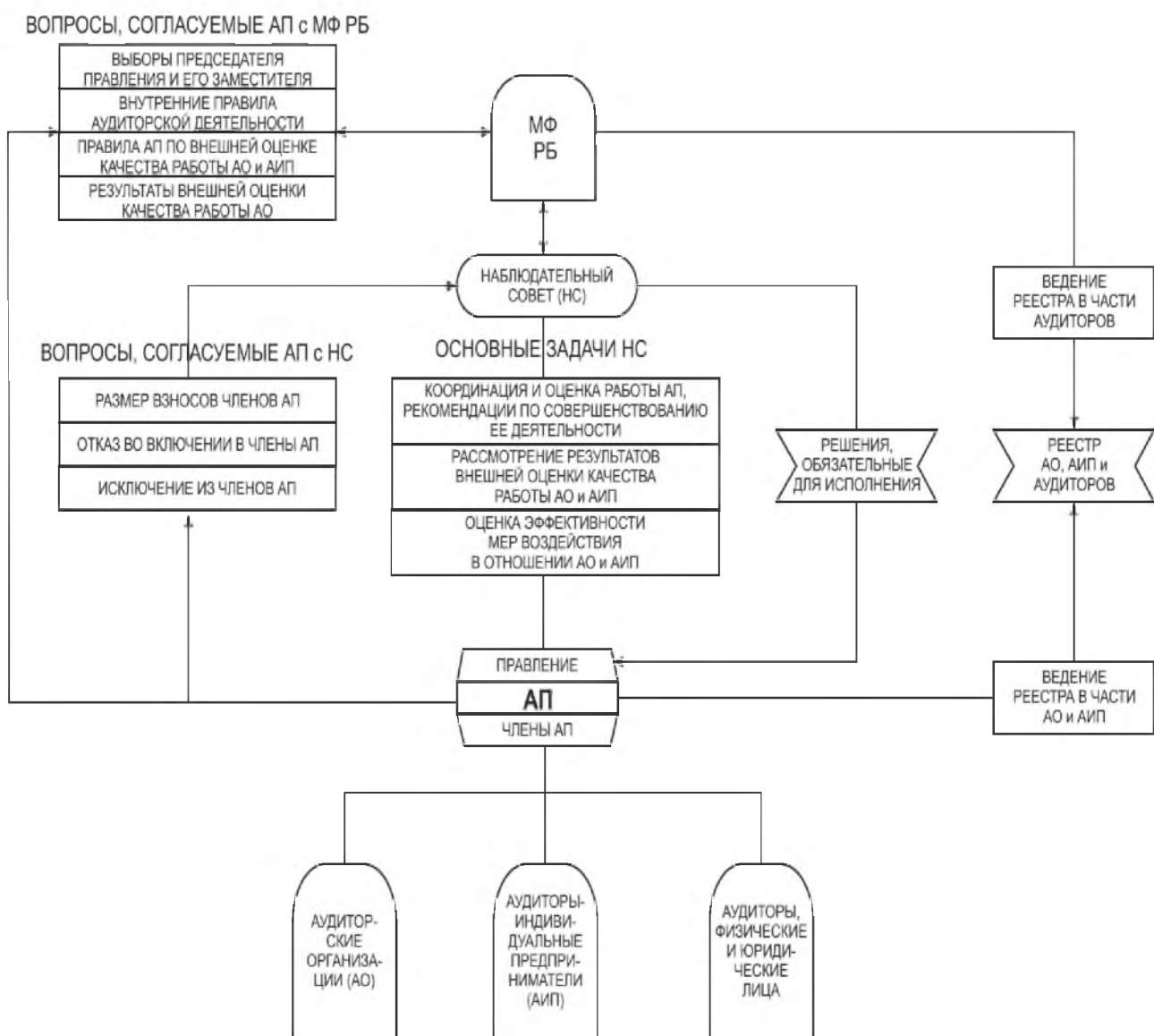

Рис. 1. Укрупненная схема управления аудиторской деятельностью в Республике Беларусь с учетом новой редакции Закона «Об аудиторской деятельности».

Анализ нововведений, предусмотренных Законом, показывает, что эти нововведения позволяют решить ряд актуальных проблем, присущих аудиторской деятельности. Так, решению проблемы демпинга будет способствовать введение ограничения (не более 30 %) в отношении критерия «цена предложения» при закупках аудиторских услуг, что существенно снизит возможности для демпинга со стороны недобросовестных участников процедур закупок аудиторских услуг.

Возложение на Министерство финансов функций контроля за субъектами хозяйствования, обязанными в соответствии с законодательством проводить обязательный аудит бухгалтерской отчетности, позволит выявлять субъектов, уклоняющихся от проведения такого аудита.

Существенному упорядочению в аудите должно способствовать введение Государственного реестра аудиторских организаций, аудиторов – предпринимателей и аудиторов.

Определенные надежды в части объединения аудиторского сообщества с целью отстаивания его интересов возлагаются на Аудиторскую палату (АП), позиционируемую как единый орган самоуправления аудиторских организаций и аудиторов – предпринимателей.

В целях дальнейшего повышения эффективности аудиторской деятельности в Беларуси с учетом создания АП как органа самоуправления считаем необходимым:

- изменить статус и уточнить функции Наблюдательного совета.

В перспективе следует подумать о создании независимого надзорного органа, определяющей функцией которого была бы разработка методологии контроля качества аудиторских услуг и непосредственно контроль за аудитом общественно значимых организаций;

- при определении полномочий АП исходить прежде всего из того, что она не «карающий» орган, а орган, призванный представлять и защищать интересы своих членов;

- проработать вопрос о членстве в АП – кроме аудиторских организаций и аудиторов – предпринимателей – также и самих аудиторов, поскольку АП – это структура, которая должна объединять все профессиональное сообщество;

- в целях усиления борьбы с демпингом предусмотреть в нормативных правовых актах, регламентирующих вопросы закупки аудиторских услуг, исключение при проведении процедуры закупок предложений участников с минимальной и максимальной стоимостью предлагаемых ими услуг по аудиту достоверности бухгалтерской отчетности;

- отменить действующее в настоящее время ограничение по привлечению для выполнения аудиторских услуг, в частности, при проверке крупных хозяйствующих субъектов, имеющих разветвленную филиальную структуру, других аудиторских организаций. Отмена такого ограничения позволит осуществлять более полную и равномерную загрузку аудиторских организаций, а также выполнять значительные объемы аудиторских услуг в более сжатые сроки;

- уменьшить минимальный уровень выручки, обуславливающий необходимость проведения обязательного аудита с 5 [1] до 3 млн. руб., что не только увеличит рынок аудиторских услуг, но и предотвратит со стороны хозяйствующих субъектов многочисленные нарушения при ведении бухгалтерского учета, налогообложении и составлении бухгалтерской отчетности.

Список использованных источников

1. Закон Республики Беларусь от 12.07.2013 г. № 56-З «Об аудиторской деятельности».